

Donatistae Scripturas se ab igne servasse jactant, xviii, 68, 69. Donatistae immerito tot gentes Christianas deserunt, quibus traditor ignotus est, xxxii, 411, 413, 417. Traditionis crimen in Donatistas polius quam in Catholicos conijciendum, xxxii, 413. *Vide* Traditor. Donatistae traditores, xxxi, 273. Eorum majores sanctos codices tradiderunt, xxxii, 268; xxxix, 76, 77. et instrumenta Ecclesiae, xxxix, 76, 77. Quomodo ostenditur, xxxix, 234. In crimine traditionis detecti et confessi manifestantur, xxxix, 240. Donatistas divinum ecclesiam traditores fuisse in gestis ecclesiasticis et municipalibus legitur, xxxii, 12. In gestis Cirtensium concilii, xl, 81. Donatistae traditionis crimen vel obiectum, in aliis damnabant; sibi metipsis vero etiam confessum donabant, xxxii, 124. De traditoribus quo ipsi dicunt, non idonea auctoritate nituntur, xxxii, 33.

Donatistae Christianis in toto orbe terrarum non esse contentebant, xxxi, 162, et se solos esse Christianos, x, 439; xxxi, 123; xxxix, 209. Ecclesiam de toto orbe terrarum perisse dicebant, xxxii, 269, 267. *Vide* Ecclesia. Donatistae perisse terram Cypriant ubi admissos sine baptismo de Ecclesia venientes, non audent dicere Donatistae, xxxi, 347. Donatistas inter et Catholicos quosdam versatos ubi sit Ecclesia, xxxii, 213. Quae sit finis debet verbis divinis, non illis quae ex utroque parte objunguntur, *ibid.*, 212, 218, 217, 219. Donatistae Ecclesiam suam nonnulli canonici sanctorum librorum auctoritatibus debent demonstrare, xxxii, 271, 274. Ecclesiam divinarum Litterarum auctoritate non agnoscunt, xl, 441. Partem Donati Ecclesiam plenariam nolle appellari, xxxi, 323. Pars Donati est in sola Africa, xli, 471. Hinc non est Ecclesia catholica, xxxviii, 471, 478. Donatistae Mauritavianam et Numidiam occupant, xxxii, 522. In Numidia prepollent, *ibid.*, 276. Pars Donati magne parti Romani orbis et barbaris gentibus ignota, xxxix, 131. Donatistae praeter Africanos paucos habent, eosque non apparentes, xxxii, 441. Unum aut duo, aut ut multum, tres episcopos ad hos

mittere solent, *ibid.* Episcopum Romanum paucis Montensibus ex Africa miltent, *ibid.*, 441, 378, 413. et in Hispaniam domum unius mulieris, *ibid.*, 441.

Donatistae male de paucitate gloriantur, xxxvi, 62, 231, 347. Maximianistae pauciores sunt, *ibid.*, 443, 516. Donatistarum paucitatem suam commendantes cupientium argumenta refelluntur, *ibid.*, 252, 256. Ecclesiam toto orbe terrarum diffusam Scriptura dicit, negant Rogatistae, xxxix, 188. Negant Donatistae, xiv, 432. Etiamque in sola parte Donati poltere affirmant, xxvi, 203. et Christum ad duas linguas remansisse, xvi, 469. Ecclesiam in sola Africa vel retinendam, vel ex Africa in omnibus gentibus repandam debent ostendere, xxxii, 272, 273. Nulla proferre possunt Scriptura testimonia, quibus Ecclesiam in sola Africa remansisse ostendant, *ibid.*, 294, 295, 299. Ecclesiam quomodo volumus decollare, xix, 117, 118. Donati partem non esse Ecclesiam vel et ipsi Cresconii veritas habetur, xxxix, 443.

Donatistae orbem terrarum Caeciliani peccatis pollutum esse immerito dicunt, xl, 452, 455. Schisma fecerunt, quod quasi nullum esse huius inter malos, ix, 301, 302. Hoc erat in regula Donatistarum, quales fuerint cum quibus fuerit communicatum, tales fieri omnes, x et universam massam, viii, 94, 95. Donatistae ex Ecclesia qua tolerat malos, nati sunt, xxxi, 207. Donatistarum sententia de Ecclesia puritate, xxxiv, 70. De veritate et sanctitate Ecclesiae sua praesumptio et delatio, xxxi, 213, 218. Donatistae episcopos suos sine peccato esse dicebant, nec pro eis orandum, xxxxi, 137. Praepositis Donatistarum praepudiat vana praesumptio de sanctitate suae Ecclesiae, xxxi, 226. Donatistarum societas plena hominibus scripturatis, vii, 225, 226. Apud eos sunt imitatores, eucharistias, Eozans, et usque super usuras, xviii, 59. Perceptorum multitudinem, *ibid.*, 60. Ab eis se maculari non existimant, quos in sacris schismate damnatos recipiunt, xxxviii, 484, 485. Donatistae ipsi a sceleratis non recesserunt, x, 453. Maximianistis (schismaticis) communicant, xxxix, 390,

328, 329. eosque in suis honoribus suscipiunt, xii, 80, 401, 476. Bopisimum a Maximianistis datum confirmant, xxxix, 149, 316, 317, 438; xi, 79, 454. Donatus Deuterio traditores sine baptismo admittenti et universis Mauritiorum episcopis communicavit, xxxix, 206. Donatistae in concilio CCLXX episcoporum decreverunt, ut traditores, si hospitalari nollent, pro integris communicarentur, *ibid.* Felicianum Catenam, quod veritatis adulterum, missionem sacerilegii concilium Bagaitanum appellatam, in honore susceperunt, xxxix, 33, 34, 316. Donatistae longe majore scelere schismatici, quam quod in Maximianistis damnarunt, ab orbe terrarum separantur, xxxviii, 478. Maximianistas tanquam integros receperunt, quos ante damnaverant tanquam perditos, xviii, 464.

Donatistae non habent suae communionis originem; si malorum communio Ecclesiam perdidit temporibus Cypriani, xxxi, 287, 288. Non habent suae praecisionis aliquam defensionem, x, non perdidit, *ibid.* Si Ecclesia perit propter malos in ea toleratos, unde nulli sunt de suis vulgatur, non passum, xxxii, Donatistae ostendere non possunt, xxxii, 370, 377. Donati partem Ecclesiae ab Apostolis fundatis temere praeposunt Donatistae, *ibid.*, 441. Transmarinas Ecclesias tenere accusant, xxxi, 129, 130, 131, 138; xxxii, 404. Quanta audacia orbem terrarum judicent, xxxii, 60, 69. Donatistae, tanquam Ipsi rapae Pastoris, xvii, 382. Universum orbem Christum damnare ausi sunt inauditi, xxxi, 146. Donatistae iniusti, qui detestantur a se inauditos et a se damnatos in integris honoribus recipiunt, xxxii, 189. Donatistae nolunt credi quae fama quae de innocentibus tanquam de traditoribus vel de interfectis seminata est, xxxii, 31, 32, 36. Scriptura verba, quae se jactant eussidisse a flamma, nolunt delere linguas, ix, 39. Donatistae Ecclesiam orbis terrarum quomodo abolverint nescientes, xii, 410. Hoc maxime dicto: *Nec causa caussa praedjudicat, nec persona regum*, *ibid.*, 411. Donatistae storum

peccata pro totam Africanam manifestam fingunt ignare; Afris autem ab Afris obiecta crimina, non probata, imo absoluta, Orientalibus et Occidentalibus ignota esse non solum, xxxix, 489, 491. Donatistae suos manifestos malos non damnare non audent, temere damnant orbem terrarum, xxxii, 394, 395. Et cum communicent Maximianistas, orbi terrarum communicare temere recusant, xxxii, 269. Amplius putant valere iniquitatem hominis ad alium contaminandum, quam iustitiam alium contaminandum, *ibid.*, 58. Donatistae claritatem non habent, qui ignoto et ipsis igneoto orbi terrarum obijciunt, nec ipsa saltem probata, crimina Afrorum, *ibid.*, 21, 22, 23. Orbes terrarum non possunt maculare, crimen Afris obiectum non probatum, crimen Afris obiectum Donatistas manifesta quae inter ipsos tolerantur crimina, xxxii, 33, 41, 400. Donatistas alienis peccatis maculari ex ipsorum regula sequitur, xxxii, 34. Donatistae gaudent frustra de nomine Donati, cum et Opprobriationem et Crepacellionem tati rapaeate, et Crepacellionem tati rapaeate, xxxii, 38. Donatistae pollutuntur, si haereticorum communio et malorum pollut, xxxi, 427, 430, 440, 441; xxxii, 128. Donatistas non maculat et communio Catholicorum, si non maculat Maximianistam, xxxi, 467, 468; xxxii, 505, 513. Et malos, si sunt in Ecclesia, bonos non pollutur; ant si foris sunt, et in ipsis sacramenta esse, ex Apostolo ostentatur, xxxii, 92.

Donatistae non habent quemadmodum defensionem suam, Scripturarum testimonia proferunt immerito, xxxii, 231, 236, 297. Donatistarum schismati non favent testimonia Scripturae, quibus separato a malis praecipitur, xxxii, 124, 128. In Donatistas redeunt, quae proferunt ex Scripturis testimonia, xxxi, 143, 228, 230. Qualiquam Catholicus obijciunt, *ibid.*, et 144 ad 153. Donatistas parum adjuvat ad schisma defendendum testimonium Ezechielis, xxxii, 416. Donatistae ipsa secessione Israelis a regno Juda, quam pro exemplo sui schismatis ponunt, confunduntur, *ibid.*, 253.

Donatistis applicantur Psalmi XLIX versus 16, 17 et seq. *Uti quid exposis justificationis meae*, xxxi, 161. Qua ratione Donatistae nunt Orientalibus communicare, eadem nec debent Maximianensibus, xxxii, 507. Donatistae suo iudicio jugulant in causa Maximianistarum, xxxi, 467, 468, 469, 473, 475, 477; xxxiii, 191, 192, 193, 521, 522, 532; xxxiv, 76, 177, 478. Causam suam in iudicio tractant quibusdam inconsideratis et teneris responsionibus vulneraverant, xxxiii, 51. Donatistae nullam habent causam separationis, si mali bonos in unitate non maculant, xxxi, 454. Donatistae impie ab orbe terrarum se separarunt, cum malos inter se tolerent, xxxii, 26, 32, nec baptizatos a se rebaptizant, *ibid.* 29. Adversus Donatistas explicatur Psalmus XXII quem adversus Catholicum pro se proferebant, *ibid.* 64. In Donatistas reuertuntur probra et convicia, quae ex Psalmis et Evangelio in Catholicos conieciuntur, *ibid.* a 16 ad 24, 83, 86, 87, 88. Donatistae peritiosos, qui tot de Ecclesiae testimoniis Scripturarum credere nolunt, xxxii, 249, 276, 277, 282, 299. Si nomenclum habet imaginem fortitudinis non cedere imperatori, nulla laus est aperte contradicere veritati, xxxi, 230.

Donatistis non fuit Cypriani auctoritas, xxxi, 263, 268, 269, 270, 275, 279; xxxiii, 21. Donatistarum cum ipsis Cypriani auctoritate tota penitus naufragavit, xxxi, 247, 248. Donatistae schismatis rei convincuntur ex ipsa unitate, quam, licet diversa sentientes, tenebant Stephanus et Cyprianus, xxxiii, 23. Donatistis obicit potest quidquid Maximianistis obieciunt, xxxi, 74, 75, 76, 493, 489, 459, 463. Donatistarum schisma a Catholica communione, ex ipso Maximianensium a parte. Donati schismate demonstratur, *ibid.* 470, 471. Donatistae impie se separasse ab orbe terrarum et eo didicerunt, quod a Maximiano passi sunt, xxxi, 230. Pravitatem suam in causa Maximianensium velut in speculo conspiciere possunt si volunt, xxxii, 492. Qua ratione probant schismatis suos a se recedere non potuisse, eadem convincuntur a toto orbe

terrarum non potuisse ipsi separari, xxxi, 223. Ad ea quae Donatistae de traditione, persecutione, falso baptizante obijciunt, de solis Maximianistis respondetur, *ibid.* 477.

Donatistae manifestissimos sacrilegos pro falsa pace Donati tolerarunt, xxxi, 110, 145, 146, 162, 163, 181, 198, 203, 229, 230. Donatistarum pars paucis plena, *ibid.* 217. In eorum communione sunt vitia quae orbi terrarum exprobrahant, xxxxi, 54. Quot et quam gravia scelera in parte Donati, xxxi, 216, 217. In parte Donati sunt iniqui mendaces, mortui, peccatores, fidei, *ibid.* 163. Inter Donatistas multi episcopi mali, *ibid.* 156. Donatistarum episcopi et presbyteri gravidatarum fornicarum impudicite convicti, xxxii, 37. Donatistae nocentes et scelerosos quibusdam quae ab eorum aliquibus committuntur, sed crimine schismatis, *ibid.* 121. Ad omnes Donatistas non pertinet scelera quae in eorum parte committuntur, *ibid.* 89. Propter infamiam Donati sustinent mala notissima et famosissima Optati; et incerta ac incognita nolunt sustinere propter unitatem Christi, *ibid.* 82. Qua ratione Optatum excusant, excusare debent et totum orbem, *ibid.* 436. Et qua ratione malos sui communionis honis non obesse voluit, eadem et Catholici, *ibid.* 32, 42. Donatistae contumacissimi, si Sacramentorum communione non male habent communicantur, xxxi, 152, 153. Donatistae pacem cum Ecclesia Catholica violant, inter se vero se servant, ut in sacrilego schismate damnatos recipiant, xxxviii, 441, 475, 479, 480, 484, 485. nec ab eis se maculari existimant, *ibid.* Donatistarum malos tolerare nolumus errori, alius error contrarius es Scripturis perperam accepit, xxxi, 49. Donatistae in primis malos de Ecclesia pellendos censuerunt, xxxi, 246.

Donatistae injusti, admittentes baptismum Maximianistarum, et exsufflatos baptismum orbis terrarum, xxxviii, 441, 476; xxxix, 78, 312, 314. Donatistae non solum laicos, sed et clericos, presbyteros et episcopos, si ad se transferre poterint, catholucos faciant, xxxiii, 19, 20. Catholicis ad se venien-

tibus persuadent ut se Paganos dicant, xxxviii, 384. Eum quem rebaptizare parant, docent ut eorum ministro baptizati negent se esse Christianum, viii, 181; xii, 489. Quosque fideiulum ad Donatistas transibat, baptizabat, et cavillationes, xvi, 490. Donatistae quos seducere possunt, per secretas quasdam speluncas pertrahunt, et rebaptizant, *ibid.* 489. Donatistae rebaptizant, xix, 192. Et ad se redeuntis poenitentiae subijciunt, xxi, 13. Donatistae recipiunt ac rebaptizant juvenem causa matris reum, ejusque eadem spirantem, xxxviii, 375, 376. Item subilicorum degradarunt, *ibid.* 380. Donatista quidam reversus ad Ecclesiam, et peccatum rebaptizationis confitens, a fratribus quibusdam repulsi est, xxi, 13. Factum hoc excusat et improbat Augustinus, *ibid.* Donatistae rebaptizant etiam Christianos de Mesopotamia, de Syria, etc. venientes, vii, 227; viii, 101.

Donatistae arguuntur quod rebaptizant, xiv, 454. Rogantiae auctoritatem episcopi Cypriani ad Jubianum sequi se ad rebaptizandum dicebant, xxxix, 201. Defendere se conantur auctoritate Cypriani, xxi, 532. In epistola ad Julianum, xxxix, 201. Donatus Carthaginensis non instituit ut Christiani rebaptizarentur, xli, 494. Objectiones Donatistarum contra rebaptizant, solutionem, xv, 471, 472, 473.

Donatistae baptismum, nisi ipsi dederint, inane esse volunt, xxvi, 204, 205. A se dicunt justificari eum qui baptizaverit, et se esse in Ecclesia quae est sine peccato, xii, 469. Donatistae baptismum a se datum, sanctum; ab aliis vero, nullum esse dicebant, xii, 481. Quod non datum, hoc est sanctum, effatum Donatistarum, *ibid.* Sacramenta tunc esse sancta, si per homines sanctos dentur, dicunt, vii, 225, et baptismum non tollere peccatum, nisi detur a ministro sancto, xiv, 427, 436, 437. Donatistarum verba, *Ego sanctifico*, ego justifico, quod dederit sanctum est, refelluntur, xix, 115. Donatistae quatenus dicunt, *Ego justifico*, ego peccata dimitto, peiores sunt Pharisaeis, xxxiii, 543. Donatistarum error, non

dari Spiritum sanctum, nisi per sanctos ministros, xv, 389. Donatistae dicebant se potestate baptizare, non ministerio, xiv, 452. Donatistae item urgebant, xv, 107, 108, 409, 110. Donatistarum a iocis obiecto, xxxii, 13. Locus ex Cantico Cantoricum ab eis frustra prolatus, *ibid.* 34; xxx, 190. Sicut et locus ex Habacuc, xviii, 38. Et locus Evangelii de arbore et ejus fructu ad ministrum baptismi perperam ab eis translatus, xv, 551. Donatistarum argumentum ex verbis (Math. XVIII) contentum est homines dimitti peccata, xviii, 543. Donatistae fatentur justificari baptismum ab occulto peccatore, xv, 555. ac tum hominem illum ex Deo nasci, *ibid.* 550. Donatistis pendet salus ex vita praepositi non se dare falso sibi arrogatum, xii, 434. Donatistarum voces superbiae, xxxiii, 542, 546, 547, 548. Donatista iustum se dicens, malus esse convincitur, *ibid.* 58.

Donatistae inmani sacrilegio transmarinarum Ecclesiarum baptismum execraverunt, et admittunt Maximianistarum, xxxi, 115, 128, 189, 233, 425, 437, 466; xxxii, 270, 405, 495, 497, 498; xxxiii, 240. Nec schismatis suos rebaptizant, nec recedebant, xxxi, 178, 479. Quosdam quidem ex schismaticis suis rebaptizant, sed quosdam non rebaptizant, *ibid.* 221. Maximianistae non rebaptizant, *ibid.* 281. In honoribus eorum integris esse susceperunt, nullumque rebaptizarunt, xxxii, 463, 472. Donatistae ridendi, qui cum ex moribus et factis hominum sacramenta pensarent, post Optatum agnoscunt rectum baptismum cum eis habent Catholicis, iam ipsi Donatistae terminant, cum post Maximianistae baptismum non repetant, xxxii, 474, 475, 476, 479, 480. Donatistae in causa Maximianistarum, nec propter malos militum deserendum, nec baptismum Christi fortis ab Ecclesia datum destruendum declarant, xxxiii, 445. Quod movet Donatistas de baptismi sacramento, in Maximianensium causa jam solum, xxxii, 182, 467, 478, et per totum lib. IV. contra Cresconium. Scriptura testimonio, quibus Donatistae

rebaptizationem necessariam probari putant, in Maximianenses detentorum, *ibid.* 478, 486, sicut et aetioris Cypriani, *ibid.* 480. Donatistae cum post peccatos suos non rebaptizant, nec post orbem terrarum debent rebaptizare, *ibid.* 364. Donatarum plerumque ministri non baptizant, si mali ministri non baptizant, *ibid.* 463, 479, 482, 483. Donatarum rebaptizatio ex ipsa circumstione, quae nec post malos ministros iteratur, confutatur, *xxxi*, 84. Quod Paulus quibusdam schismaticis dixit: *Numquid Paulus pro vobis crucifixus est, aut in nomine Pauli, etc.* Donatistis congruit, *ibid.* 498, 199. Donatistae in eo quod rebaptizant, sanguinem spiritaliter lundant, *xxxi*, 430, 434.

Donatarum furor, *xxxv*, 186. Licentia effrenata, *xxviii*, 376, 380. Inimicitiae et saeva agendi ratio, *xxxi*, 327, 328; *xi*, 432, 434. Quotidianas violentias circumquaque agendi per Circumcelliones, *vii*, 230. *Fide* Circumcellionum. Mala quae schisma Donatarum secula sunt, *xxviii*, 331, 373. Donatarum sedera summam comprehensa, *xxxi*, 207. Donatarum plerique et episcopi et presbyteri et clerici credes et strages etiam suis inferrebant, *xxviii*, 450. Per violentissimas turbas etiam illi improbi sunt Ecclesiae Catholicis, nisi possent, *xxxi*, 24. Donatistae impudelicam per violentias ne Catholicis veritatem predicarent, *xxxi*, 300. Donatarum insidias saepe passi sunt doctores Catholici, *xi*, 558. Donatarum crudelitas in eo qui ad Ecclesiam Catholicam volebant transire, *xxxi*, 300; *xi*, 451, 438. Materum presbyterum Caspalianensem, Restitutam Victorianensem, propria voluntate unitatam Catholicam complexos, supplicis affecerunt, *xxxi*, 426, 427; *xxxi*, 300. Marciani Urgensis, nemine cogente Catholicis facti, subdicionem prope usque ad mortem ecesserunt, et lapidibus obruerunt, *xxxi*, 300.

Donatistae homicidiorum amantes, *xi*, 449. Interfectores Prophetarum, *xxxi*, 18. Varia referuntur crudelitatis et aevitiae factoria, quae commiserunt Donatistae, *ibid.* 94. Velant panem Catholicos coqui, *ibid.* 95. Donatarum clerici

quam crudeliter in Catholicos Clericos exarserunt, *ibid.* 420. Donatistae oculis calcem aceto permixto infundunt, *ibid.* Calce et aceto excoecant, aut crudeliores in Catholicos, quam diabolus in Job, *xxxi*, 68. Restitutum occiderunt et laqueolentim, cui ocellum etiam effoderunt, et digitum praecerunt, *xxxi*, 401. Donatarum aulica regio Hipponeus infestata, *ibid.* 196. Donatarum armata manus operibus Augustini transiunt, *xxvi*, 106. Donatarum crudelitas in Maximianum Baginensem episcopum Catholicum, *xxxi*, 420. Possidus Calamensis episcopo latronum iugum infudum sunt, *xxxi*, 424; *xxxi*, 361. Presbyterum Linii cum gravi injuria proferunt, *xxxi*, 300.

Donatarum furor, ebrietates, motes spontaneae, praecipitatio, praecipitatorumque cultus sacrilegi, *xxxi*, 329. Ebrietates suas ad cauteum Psalorum humano ingenio compositorum infundunt, *xxxi*, 321. Donatarum quorundam insaniam et furor, *xxi*, 390. Donatarum spontaneae motes, *xxxi*, 427, 428. Donatistae se ipsos cruciabant, *xi*, 449, 450, 451; *xi*, 440. Tria mortis genera a Donatistis frequentata, *xxxi*, 219, 216. Donatistis quotidianus ludus erat se ipsos per praecipitatio, per aquas, per ignem occidere, *xi*, 450. Cur non ad laqueum etiam confugerint, *xxxi*, 234. Ultra se Paganis occidentes ingerebant, *ibid.* 215. et trucidandos offerrebat, *xi*, 449. Donatus Mutinensis presbyter Donatista comprehensus, punitum, sibi adiungit nisi molles, et se ad terram graviter collisit, et in puteum misit, *ibid.* 380, 382. Donatarum motus spontaneae, praecipitatio, etc., ut celeriter ab hominibus, *xxxi*, 274. Donatarum mortes volentes carpiuntur, *xxvi*, 10; *xxxi*, 208, 212, 215. Donatistae centes sunt, *ibid.* 188, 192. In quo diabolum imitantur, *xxxi*, 68. Ab illo spontaneae motes didicerunt, *ibid.* Se ipsos necando diaboli instinctu, imitantur traditores, *xxxi*, 234. Non quoniam hominem in parte Donati sed ipsum errorem, Satanas comparavit Augustinus, *xxxi*, 330. Donatistae pro

spontaneae mortis inana sententia de Scripturis sacris frustra aliqui professorum, *xxxi*, 217, 219, 220. Donatistae se ipsos occidunt mystice, *xxxi*, 30, 31.

Donatistae. Leges imperatorum contra ipsos, *xxi*, 410. Contra Donatistas prius legem severissimam dedit Constantinus, *x*, 333; 304. Hunc imitati sunt filii eius Constantius et Constans, *ibid.* Adversus eisdem leges dederunt Valentinus, Gratianus, Theodosius, Honorius et Arcadius, *ibid.* Lex Theodosii muletae decem librarum aurum laeticos, ad Donatistas quoque qui in Ecclesia deservierunt, ostensa, *xi*, 461. Lex de decem libris auri adversus Donatistas primo allegata, *xxxi*, 95. Honorii leges in Donatistas, *xxi*, 539, 565. Edictum Macedonii adversus eos, *xi*, 241. Donatistae pro leges imperiales indictas penae notantur, *xxxi*, 187. Donatistas nulla notantur, *xxxi*, 99, 143. Lex Regis iussi occidi, *xxxi*, 99, 118. Lex Regis ex maiore Dei iracundia, *ibid.* 99, 100. Donatistae exiliis poena tantum, non vero mortis, ab imperatore constituta, *xxxi*, 201; *xxi*, 148. Miletae penariae in Donatistas omnes, existim in episcopos vel ministros eorum, decernitur, *xi*, 462. Donatistae legibus imperatorum nec in civitatibus esse iussi sunt, *xxxi*, 95. Donatistas in funibus et civitatibus suis tanquam obsides habuit Catholicis, *ibid.* 281. Ne ipsi ex agris undique pellentur, *ibid.* 95. Donatistis testamenta ad donationes faciendi facultas adimitur, *xxxi*, 140, 141. et ex his aliquid sumendi, *ibid.* Donatarum testamenta imperatores merito valere noluerunt, *xxvi*, 67. Res terrenas amittere iussi sunt secundum leges regum terrenorum, *xxxi*, 211. Congregatio eorum loco fieri vindicta, *ibid.* 142, 133. Imperatorum legibus non audent retinere hasilicas, *xxxi*, 111. Ne ipsas quidem quas in schismate fabricaverant, *xxxi*, 440. Non tamen redderant omnes quas ab initio quas tenent, *ibid.* 141. Donatistae res terrenas pro pace Christi omnibus terrene caruerunt, Deum habet qui autem pro parte Donati vel paucos nimis perdidit, cur non habet, *xxxi*, 126. Donatistae

se nec divitiarum iacturam, nec mortem ipsam timere iactabant, *xxxi*, 126, 127. Augustinus aliquando sensu non petendas leges ab imperatoribus contra Donatistas, *xxi*, 461. Invitat Maximianum ad colloquium, spondeatque milites abfuturos; ne quis Donatarum arbitretur ipsum tumultuosum agere voluisse, *xxviii*, 315, 316.

Donatistae obiectant Catholicis imperatorum constitutiones, *vii*, 227. Innumerorum quosdam apud Maximianum rito queruntur quosdam defert, *xxxi*, Catholicis querens suos defert, *xxxi*, 181, 182; *xxi*, 81. ut de latis adversus eos legibus ab imperatoribus Christianis, *xxxi*, 437, 439; *xxxi*, 60. aut quod regibus terra contra inimicos Christi illi quid Catholicis postulent, *xi*, 444. Ipsi haec omnia primitus fecerunt, *xxxi*, 181, 182, 462; *xi*, 444. Adversus Romanos et Maximianistas iussa principum imperarunt, *xxviii*, 475, 476; *xxxi*, 78, 181. et adversus Catholicos potestates terrenas adhibere, *xxxi*, 443, 444. etiam solam iustitiam locum habere dixerunt, *ibid.* 181, 304. Donatistae spontaneae suorum praecipitatio persecutio Catholicorum imputant, *xxxi*, 97, 112. An se ipsos praecipitaverint, an obiectis potestatis iussi praecipitatio incertum est, *ibid.* 26. De Marciano praecipitatio persecutio commissa a malis Christianis, quae quidem isorum auctoritate fecisse dicitur, Catholicis obiectis, *vii*, 225. Masellum et Donatum a Catholicis occisos vulgabat Donatistae, *xxxi*, 17, 26, 27. De Marciano praecipitatio Catholicis, *vii*, 226, 227. Edeclerum Catholicum vocabant Macarianum, *xxviii*, 471.

Donatistae immerito persecutionem obiectant Catholicis, *xxxi*, 434, 437. Immerito persecutionem se pati querebantur, *xxxi*, 146, 112, 278, xxviii, 30; *xxxi*, 306, 112, 278, xxviii, 30; *xxxi*, 146, 157, 152. Eorum querebantur de persecutione responsio, *xxxi*, 116, 147, 188, 190, 198. Maximianistas ipsi persecuti sunt, *xxxi*, 282; *xxxi*, 146, 157, 152. Eorum querebantur de persecutione responsio, *xxxi*, 281. Donatistae de persecutione concurrebant clamatis eis ipsa, quam concurrebant Maximianis, persecutio, *xxxi*, fecerunt Maximianis, persecutio, *xxxi*,

longe major quam eorum, qui in dissensionibus donati remanent, xxxix, 216. Multae civitates prius Donatistae, timore legum, Catholice ardentur diligunt unitatem, xxxix, 188. Donatistarum aliquarum conversio Ecclesiam consolatur de perditione aliorum, xxi, 466. Donatistarum error non inexpressibilis, xxxix, 347, 353. Patientia ipsi exhibenda, xxi, 412. Caritas commendatur in Donatistis, xvii, 505. Fratres sunt, etsi mali fratres, xviii, 31. Fratres appellatur a Catholicis, xxxix, 157. Cum ipsis iis et concordia, xxi, 350.

Donatiste non rebaptizantur qui ad Ecclesiam convolunt, xxi, 459, 472. Donatistarum sacramenta Catholicis non sunt inimica, xxxix, 155. Donatiste ad Catholicam redeunt, eodem modo sine baptismi iteratione expiantur, quomodo expurgatos censuerunt Praetertium et Felicium, xxxix, 473, 474. Donatistae quatenus suscipiuntur a Catholicis, xxxix, 157. Non tales suscipiuntur in Ecclesia, quales erant, xxxix, 344, 349.

Donatistis ad unitatem venientibus charitatis homini confertur, xxxix, 88. Donatiste qui ad Ecclesiam convolunt, necesse est penitentiam agant, xxi, 473. Si quid apud Donatistas degradati fuerant, si ad Catholicam transire volebant, non nisi in humiliatione poenitentiae recipiebantur, xxxix, 380. Donatistis ad Ecclesiam transibentibus honor clericatus vel episcopatus non affertur propter hominum peccata, vel ex sola elementa, xxxix, 14, 426, 457; xxi, 473, 475. Donatistarum episcopi ita in Catholicam suscipiuntur unitatem, ut videtur paci et utilitati Ecclesiae convenire, xxxix, 346, 347. Eius, qui in parte Donati baptizatus est, ordinandi auctor esse Possido non potest Augustinus, xxi, 364.

Donatiste cur severioris disciplinae affectant, xxxi, 194. Donatistae Catholicos reprehendunt quod sobrie psallant in ecclesia divina cantica Praetertium, xxxviii, 521. Penitentia in parte Donati, xxi, 13, 14. Donatistarum nulli multa pauperibus distribuunt, et parati sunt ad suscipiendam mortem, xxi, 310. Donatistarum bona opera, falsa et vana, xxi, 480. Donatistae falsa non posse dicere Dominus

Jesus, xx, 408. Donatistae Deum spernant, nodum clarificant, xxxi, 189. Visis suorum credunt, xxxix, 272, 273. Donatistarum calumnia adversus Catholicos, quod aliud in altare Deo ponere, xxxix, 186.

Donatistarum et Catholicorum quae sit doctrina, xix, 117. Donati scripta non recte de Trinitate cum sensu probant, xxxvii, 243. Donatistarum cum Arianis unio, et discrimen inter utrumque errorem, xxxviii, 448; xxi, 441. Donatistarum quidam negant Filium aequalem Patri, xxi, 870. Donatistae in Christum injuri, xxi, 117, 418. Donatum pro Christo habent, xx, 48. Pro Christo se peccare conviciantur, *ibid.* 553. Nec Moysi, nec Christo credunt vel resurgenti, xix, 117. Donatistis quid in errore delinuit, xix, 227. Quod obstat quoniam Donatistae respiciunt, xxxix, 300.

Donatus Christum dividere conatus, divisi ipse est a suis, xxvi, 204. Donati pars in nullas partes scissa est, xvii, 195; xviii, 289; xix, 174; xxvii, 243, 244; xxxi, 128, 129, 323, 243, 244, 281; xxxix, 192. Donatiani schisma novo schismate scilicet Maximianus, xxxviii, 442; xxi, 89, 81, 453. Donatistae et Maximianistae adversus se divisi, xviii, 289. Donatistarum, Maximianistarum, Regalistarum congregationes, xix, 192. Donatistae idem Parmenianistae, xviii, 257. Donatistarum eorumque aduersus Maximianistas, xxxi, 164. *Vide* Coelestis.

Donatiani seu Donatistae, xviii, 243. Donatiana a Donato potius quam Donatistis consentit Augustinus appellari, xxxix, 337. Donatistae cur ita appellati, et non potius Christiani, *ibid.* 468. Ut Maximianistae et Claudianistae, sic et Donatistae non male dicuntur, *ibid.* 472. Donatistae apud Carthaginensem partem Majorini primo delatantur, xxxix, 140. Montenses vel Cutzuphiae vocati sunt in urbe Roma, xxvii, 243; xxxii, 141, 218; xxxviii, 462. Ad Donatianos seu Donatistas, qui Romae Montenses vocantur, episcopum ex Africa mittere solent, xxvii, 243.

Donatistae a Capse, xxxi, 443. Donatus. Dona Dei quaedam bonis et

malis communia, xi, 106; xxi, 182. Dona Dei nostra sunt, etsi non ex nobis, xxi, 8. Nostrum est et quod nobis donatur, xxi, 188. Dona Dei sunt hominis, cum amat quod accipit, et gratias agit illi qui dedit, xxi, 424. Dona Dei nulli invidenda: qui omnibus positus esse communia, xx, 79. Qui donavit ut sumus, donat ut boni sumus, xi, 167. *Vide* BASTERICA. Dona Dei multa habent et mali, xxi, 184. Dona Dei quanto magis quis novit esse Dei, tanto magis inde beatus, xxvi, 305. Dona Dei nemo est beatus, qui donanti existit ingratus, *ibid.* 354. Melius est vel de parvo Dei dono gratias ipsi agere, quam sibi agere vel de magno, xxxviii, 538. Dona alia filiorum haereditum, alia filiorum exhaereditorum, xxvii, 23. Dona Spiritus sancti sunt diversa, sed idem Spiritus, xxi, 520. Donorum divisio est, et cordium unum corpus facti, xv, 126. Dona Dei multiplicantur in hominibus, cum hi ea aliis dispensant, iv, 417, 418. Donum Spiritus sancti per aquam aut per ignem significatur, vi, 585.

Dona Dei accipere aut habere non potest anima, qui committendo, xxxix, potest anima, qui donando, xxxix, 474. Oramus ut Dei dona in nobis augentur, xi, 460. Dona sua Dei est custodire in nobis, xxi, 241. Donum Dei gratuitum est ipsum hominis meritum, xxi, 487. Dona Dei sunt merita hominis, xxi, 28. Cum Deus coronat quam merita nostra, nihil aliud coronat quam meritum nostrum, xxi, 58, 59. Donum primum quod hic datur aut in futurum servatur bonis, xviii, 315; xxi, 182. Discrimen inter donum et datum, vi, 76. Exiguitur quod quis voluit accipere cum daretur, vii, 485. Aliud est acceptio necessitatis, hic reus volentis, *ibid.* Tutius videtur ambulare, qui minus accipit; sed si non perverse querat, quod recte non accipit, xxi, 176. Quis praefertendus, quando res aliqua duobus vel pluribus dari non potest, iv, 439, 440. Non querat quisque in corpore Christi, nisi sanitatem, xxi, 176.

Donum nullum magis querit Deus, quam te, xxvii, 392. Quia nihil melius in omni terrena creatura, *ibid.* 78. Dando te illi, bonus eris, xxi, 89. Vita

aeterna tantum valet quantum tu es; te da, et habebis illam, xxi, 89. Dando nos Deo quid lucrerem, xvii, 456. De Dei da Deo: ex eo quod tibi dedit, a te accipit, xxi, 482. Hederent dissensionem pervenerunt, quia non diversa amaverunt, xviii, 75, 76. Dona spiritalia quae donat Deus, non auferet, nisi tu dimiseris: carnalia vero ipse auferet, et quisquis alius auferit, ipso donante potestatem auferit, vii, 340. DOSTO pro non amplius ponitur, xxxviii, 405, 406.

DORMIT Christus in nave tentationibus agitata, si fides dormit in corde, x, 331; xxi, 7. Dormiente Christo, cor fluctuat, *ibid.* Dormiunt qui amant praesentia, ix, 516.

DORMITIO in Scripturis ponitur pro morte, vii, 125, 126.

DORMIRE pro manere, et cessare, vi, 35, 92. pro connebere, *ibid.* 22.

DORSUM pone ad id quod cadit, et faciem ad illud quod manet, vii, 322.

DRAKONA a muliere quae sita quid allegorice, xi, 167; xxi, 317.

DRACONES animalia sunt omnium maximas, xxi, 54.

M. DRUSUS, ii, 155.

DEALIS numerus a Graecis et Hebraeis usurpatur, iv, 132.

DITAS habes, locutio unitata, vi, 378, 384. Causam dicere ad duas, xxxviii, 436.

DUBITATIO. Veritate dubitat, non de veritate, qui certo scire se dubitare, iv, 278. De quibusdam veris licet dubitare, iv, 47, 48. Melius est dubitare de occultis, quam litigare de incertis, vi, 411. Historiae fides perit, si quod auctoritate et tempore firmatum est, in dubium revocetur, xxvii, 530. Dubitatio significat omnium minime temerarium, quae custodia tranquillitatis est maxima, i, 556. Dubitationis verbum aliquando inrecreative dicitur, vi, 409.

Dubitatio sancti Thomae plus nobis profuit quam cunctissima fides Mariae, xxvii, 303.

DULCENO nominis Dei longe praepo-nentibus dulcedinis sceculi, viii, 481. Dulcedo fallax, quam plures alique majores penarum amaritudines consequuntur,

xxxviii, 148. Dulcedinem nominis Dei soli morant, qui gustarant, viii, 481. Hortatio ad gustandum dulcedinem Dei, xxvii, 188. Dulcedo Dei absconditur timentibus, revelatur sperantibus, xix, 228, 233. Dulcedinem amoris abscondit Deus in quibus utilis est timor, vii, 386, 387. Dulcedo hujus vite est muscipula, qua incauti capiuntur, xii, 72. Dulcis est voluptas, sed dulcor Deus, xii, 480. Quamvis blanditur iniquitas et dulcis est iniquitas, amara est veritas, xxv, 294. Dulcis si sunt in seculo, cum amaritudine digeruntur, viii, 481.

Dulcioribus tribunus et notarius, xxxiii, 185; xxxviii, 218; xli, 363, 369. In Africa legum imperialium executor adversus Donatistas, xxi, 148, 565. Institui ab Augustino cupit qui cum Donatistis se gerat, *ibid.* 146. Primum edicto eos apud Thamugadam admonet, *ibid.* 148. Hoc edictum altero explicat, *ibid.* Scribit ad Gaudentium Donatistarum episcopum Thamugadensem, xxi, 365. Haereticos enim tractat quam decebat hereticum, xli, 481.

EBRIOSUS hereticus, xxvii, 320.
EBRIOSUS sancta, xx, 174. Ejus effectus, viii, 51, 503; xi, 131. Ebrietas mentis sobria, et laudabilis, xxvi, 188, 189. Ebrietas spiritalis, xvii, 371. Ebrui Martires ad passionem ducebantur, vii, 57; ix, 302.
EBRIETAS peccatum, xxxviii, 345. Ebrietas peccatum consuetudine vilium, et contentum, xvii, 317, 318. Ebriositas non solum sine horrore nominare, sed et cum hilaritate predicare populi jam conseruerunt, xxxi, 339. Ebrui nihil insanius, xii, 182. Ebrietas et male consuetudinis pugna, xix, 269, 270. Ebrietas covenia, xx, 174. Lex aeterna eam condemnat, xxix, 43. Ebrietas frequens tempore Augustini, xxxix, 211. etiam inter ministros Christi, *ibid.* 209. Ebrietas in hono-

rem SS. Martyrum quotidie celebrari solitas laget Augustinus, xxxviii, 304. Calicibus Martires persequuntur, qui in eorum sollemnitatibus inebriantur, ix, 409. Ebrietatem caput Augustinus, xxxviii, 347, 348. Ebrietas in sollemnitate S. Leonidis de Ecclesia pulso per Augustinum, non sine ipsis periculo, xx, 304. Ebrietas in sollemnitatibus Martyrum usitata, in omnibus aut prope omnibus transmarinis Ecclesiis desierunt, xxxviii, 305. Ebrietas suas Donatistae, ad Psalmorum canticum, quasi ad tubas inflammant, *ibid.* 321. Ebrietas pro sollemnitate frequenter in Scriptura, vi, 188.

EBROSUM inter et ebrium plurimum interest, xxix, 43.

EBROLA, xxxviii, 73, 75.

ECCLIAE varia nomina, xxxi, 431.

Ecclesia ex vocatione appellata, xvii, 466, 507. Christi et Ecclesie matrimonium magna charitate compinguntur, 2, 383. Ecclesie nuptrium cum Deo arclissimum est; nono offendit unum, et alterum promeretur, *ibid.* Ecclesia tabule matrimonialis, xxvii, 406, 407. Ecclesia a Deo cui nubit dilata, ab illo decoralis, ab illo restituta, ab illo sacra, viii, 310. Sanguine Christi dotata, xxix, 388; xxvii, 57, 106, 107. Ecclesia promissionem vite aeternae adamavit in nuptibus sponsi sui, xxviii, 400. Ecclesia ad eos quibus displicebat, x, 359, 354. Ecclesiam amatam Christi diu adhuc fovea esse; evertit fedelitate, format pulchritudinem, viii, 284. Eam pulchram fecit Christi fides, xxvii, 144, 145. Ecclesia dealbatur et decoratur, *ibid.* 143. Ecclesie pulchritudo a Christi passione velut ex radice processit, xvii, 333. Si miraris Christi humilitatem propter Ecclesiam, non iam mirari Ecclesie celatitudinem propter Christum, xi, 101. Quidquam habet sponsa unde Christo placeat, ab illo habet, viii, 310. Ecclesie rector, sponsus et redemptor Christi, xii, 309.

Ecclesia de sponsa nascitur, xxxvii, 109. De latere Christi, xv, 433; xvii, 202; xxvii, 483. Ecclesia nubit quando sponsus moritur, xxvii, 109. Ecclesie formationem mystice significabat mulieris formatio, v, 471, 472; viii, 407; xxi, 303; xv, 48. Ecclesia velut interius foras baptizans, xvii, 178. Ecclesia nidus de lignis crucis Christi, xi, 33. Ecclesie unitatis lapsus cui tanquam proprium est opus Spiritus sancti, xvii, 316, 317. Ecclesie hoc Spiritus sanctus est, quod noscitur corpori animae, xx, 398. Qui Spiritum sanctum in Ecclesia esse negant, similes Pharisaeis qui negabant esse in Christo, xvii, 291. Ecclesia tota, una vidua, xxi, 203. Ecclesia vidua est absente sponso, xxi, 492. Ecclesia de patre soror Christi, xxi, 41, 42. Ecclesia Christi soror de sanguine ejus, proxima de accessu, columba de spiritu, perfecta de sermone, xxi, 407. Ecclesia mater nostra, x, 283. Ecclesia dicitur filia propter successionem, mater prop-

ter, xvii, 429. Verbum ipsum non est pars Ecclesiae, sed ut eius caput, factum est caro, xxi, 32, 33. Ecclesia carni Christi adjungitur, et fit Christus totus, caput et corpus, xvi, 448. Ecclesia corpus Christi est, et templum, et domus, et civitas; cuius caput et habitator, et sanctificator, et rex Christus est, xxi, 489. Ecclesia Catholica sola est corpus Christi, xxi, 478. In corpore Christi quid caput, quid barba, quid ora vestimentis, xxxii, 134.

Christi et Ecclesie aliquando una persona intimitur, v, 37, 38. Christus ex persona Ecclesie et Christi vox una, xxi, 113. Ecclesia in Christo, et Christus in Ecclesia participabat, xi, 20, 21. Ecclesia Christi conjux, iv, 429, 430; xxi, 113, 133, 302. sponsa Christi, xvii, 481; xix, 561; xx, 402. Christo est sponsa in oculo, xxxi, 41. Ecclesia sponsa Christi matrem Synagogam reliquit, ut et adhereret, xvii, 429. Ecclesia nurus Synagoga, viii, 394,

393. Ecclesie nuptia celebrantur, xvii, 466, 507. Christi et Ecclesie matrimonium magna charitate compinguntur, 2, 383. Ecclesie nuptrium cum Deo arclissimum est; nono offendit unum, et alterum promeretur, *ibid.* Ecclesia tabule matrimonialis, xxvii, 406, 407. Ecclesia a Deo cui nubit dilata, ab illo decoralis, ab illo restituta, ab illo sacra, viii, 310. Sanguine Christi dotata, xxix, 388; xxvii, 57, 106, 107. Ecclesia promissionem vite aeternae adamavit in nuptibus sponsi sui, xxviii, 400. Ecclesia ad eos quibus displicebat, x, 359, 354. Ecclesiam amatam Christi diu adhuc fovea esse; evertit fedelitate, format pulchritudinem, viii, 284. Eam pulchram fecit Christi fides, xxvii, 144, 145. Ecclesia dealbatur et decoratur, *ibid.* 143. Ecclesie pulchritudo a Christi passione velut ex radice processit, xvii, 333. Si miraris Christi humilitatem propter Ecclesiam, non iam mirari Ecclesie celatitudinem propter Christum, xi, 101. Quidquam habet sponsa unde Christo placeat, ab illo habet, viii, 310. Ecclesie rector, sponsus et redemptor Christi, xii, 309.

Ecclesia de sponsa nascitur, xxxvii, 109. De latere Christi, xv, 433; xvii, 202; xxvii, 483. Ecclesia nubit quando sponsus moritur, xxvii, 109. Ecclesie formationem mystice significabat mulieris formatio, v, 471, 472; viii, 407; xxi, 303; xv, 48. Ecclesia velut interius foras baptizans, xvii, 178. Ecclesia nidus de lignis crucis Christi, xi, 33. Ecclesie unitatis lapsus cui tanquam proprium est opus Spiritus sancti, xvii, 316, 317. Ecclesie hoc Spiritus sanctus est, quod noscitur corpori animae, xx, 398. Qui Spiritum sanctum in Ecclesia esse negant, similes Pharisaeis qui negabant esse in Christo, xvii, 291. Ecclesia tota, una vidua, xxi, 203. Ecclesia vidua est absente sponso, xxi, 492. Ecclesia de patre soror Christi, xxi, 41, 42. Ecclesia Christi soror de sanguine ejus, proxima de accessu, columba de spiritu, perfecta de sermone, xxi, 407. Ecclesia mater nostra, x, 283. Ecclesia dicitur filia propter successionem, mater prop-

E